

STOPA

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRAANIČÍ Č.

Chcem Věrní Zůstat Také Dál

Číslo III 1938

Redakčný kruh: V. Balejka, Dr. J. Kolominský, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal,

Adresa redakcie: STOPA, 3133 Shipway Ave, Long Beach, California 90808, U.S.A.
V Európe: SKAUTES, Postbus 2480, Utrecht, NEDERLAND

MLADÁ GENERACE V ODDÍLECH

Velen.

Baden Powell když zakládal skauting napsal knihu 'Skauting for Boys', tedy skauting pro chlapce a nikoliv pro vedoucí. Jeho největší vynález byl právě v tom, že si chlapci vedli své družiny sami a s vůdcem spolupracovali na vedení celého oddílu. A tak se nejenom vchovali v dobré lidi, ale naučili se také spolupracovat s lidmi a mládeží. A proto bylo vzdyc-ky několik mladých v oddíle, kteří mohli vedení převzít.

V oddílech, které máme v cizině je tomu také tak, nebo alespoň má být. Od prvního dne, kdy přijde nováček do oddílu musíme pamatovat na to, že on jednou bude vůdce, který sám povede oddíl nebo povede něco jiného.

Skautský oddíl není spolek a činnost v něm není spolková činnost, ale výchova. Každý učitel ví dobře, že kdyby napsal úlohy svým žákům sám, že by všichni dostali jedničku, ale nic se nanaučili. Musí psát své úkoly sami, aby se naučili tomu, čemu se naučit mají a dovedli to jednou třeba lépe nežli pan učitel.

V oddíle je tisíc funkcí a úkolů, které snadno mohou převzít chlapci či děvčata a je potřebí jenom, aby je někdo vedl a kontroloval jejich práci. A to, ovšem bude vůdce.

Je k tomu potřebí ovšem určitého systému a sledování určitých zásad.

a/ Vůdce nesmí být příliš náročný a nesmí posuzovat práci mladých podle toho, jak ON by to dovedl. Úkoly se musí svěřit tak, aby na ně ho-ší stačili.

b/ Vůdce musí dát rádcům příležitost, aby sami navrhli co by chtěli dělat, aby se spoluúčastnili na plánu činnosti a pak budou také mít větší zájem na jeho provedení.

c/ Nejdůležitější je, aby vůdce n e i m p r o v í s o v a l . To je zrada. Kdo chce, aby měl spolupracovníky a chce rozdělit práci svým, abych řekl, 'podřízeným' tedy rádcům, musí mít přesný obraz toho, co se bude a má dělat. Jen tak může posoudit jak rozdělit práci, kovu co svěřit, podle je-ho schopností a možností a pak sledovat, zdali všechno klapě.

c/ Oddíl, či vůdce, musí mít 'kalendář'. To je zápisník v němž pro každý den je místo na poznámky. Tam se na počátku, při projednávání plánu zapíše, co se který den musí udělat. Jako advokát jsem si zvyknul mít vždy na určitý den zapsán určitý úkol, ale týden předem, tedy na předchozí schůzi 'aviso' co se má připravit, aby nikdo nebyl překvapen ráno, když otevře 'kalendář' že má to či ono udělat, na co nebyl připraven.

d/ Doba na přípravu čehokoliv musí být velice přesně promyšlena a vždycky necháno několik dní času na nepředvídané opozdění.

e/ Na každé rádcovské schůzi musí jednotliví rádcové, či lidé, kteří mají cokoli na starosti, referovat, jak daleko jsou s přípravou.

f/ Jakmile se objeví, že něco, co se připravovalo se nedá provést musí se ihned najít náhradní program.

Ostatní pravidla této hry každý najde za čtvrt roku práce a snad si zavede i jiné nutné zásady a způsoby.

Znal jsem mnoho dobrých vůdců a mnoho těch, kteří nebyli naprosto 'genialní' ale byli velice úspěšní, protože dovedli p ř e d v í d a t a r o z d ě l i t práci a podle toho pracovat.

Vůdce, který se nestará o to, aby měl spolupracovníky spláče nad výdělkem a jednou se ocitne v oddíle sám.

Pamatuji se na několik vůdců, s nimiž jsem spolupracoval, nebo znal jak pracují. Kdo by neznal Járu Nováka, Bratku, vůdce pražské Pětky! To byl genialní vedoucí, plný nápadů s ohromným pochopením pro chlapce do 15 let. Se staršími se dobře nesnášel a také ho nezajímali. A proto také nikdy neměl starší hochy a nikdy neměl skutečného nástupce. On si to mohl dovolit, protože jak v Junáku, tak v Pětce byl 'od věčnosti do věčnosti'.

INTERNATIONAL FELLOWSHIP

OF FORMER SCOUTS AND GUIDES

Taknár v každom čísle Stopy uverejňujeme správy o činnosti skautskej skupiny IFOFSAG v Los Angeles. Skupina táto pozostáva zo skautských oddielov: maďarských, poľských, ukrajinských, ruských, estónskych, litevskych a československých.

Málo kto z Vás však vie, že IFOFSAG oslavuje tohto roku 25 rokov svojej činnosti. Začiatky IFOFSAG-u boli všelijaké.

Najprv to boli len skaut. skupiny v Holandsku-tretí skaut. odd. v Utrechte-, ktorý viedol terajší veduci IFOFSAG, Dr. Popta. To bolo v roku 1918. Neskoršie sa utvorily skautské skupiny v Anglii a konečne v r. 1951 bola prvá medzinárodná prípravná schôdza v Krogrerup, neďaleko Kopenhagen. Tejto schôdze predsedal Vám dobre známy Col. Wilson z Anglie. Nasledovala ďalšia schôdza v r. 1952 a konečne v r. 1953 na schôdze v Lucernu vo Švajčiarsku, bol založený IFOFSAG.

IFOFSAG je skautská organizácia, ktorá sdružuje hlavne bývalých skautov a skautky a ktorej účelom je pomáhať miestnym skautským oddielom a teda každý, kto bol skautom, sa môže prihlásiť.

Z našich skautov v Los Angeles je prihlásených 7 členov a okrem týchto sa prihlásil, br. Jánošík a br. Lobpreis. Môhlo by nás byť i viac, keď Stopu posielate na 80 skautov a skautek, ale i napriek tomu malému počtu, žiadna iná národnosť nemá prihlásených toľko ako my, aspoň na západnej časti USA.

A Vy, ktorí žijete mimo California, môžete sa prihlásiť na adresu Bob Stoessel, P.O. Box 684, Corona Del Mar, Cal. 92625., ktorý je mimochodom čs. povodu a ktorý Vám podá ďalšie informácie. Teda, do toho, byv. skautíci, nech je nás ešte viac!

- f -

MUDr. Václav Č e r n ý / Unquay/ Jeden ze zakladatelů skautingu na Moravě a v Brně který vycnoval generace vůdců.

* 1901 © 24. července 1977 zanechal syna, dceru a vnoučata.

Ing. František H a n z e l k a mnoho let okresním 'zpravodajem' v Brně, a 'starší bratr' mnoha vůdců.

* 1898 © 28. března 1977 Zanechal manželku, dvě dcery a jejich rodiny a mnoho, mnoho přátel .

Julie M a r k o v á - P e r n i č k o v á , Vůdckyně skautek v Brně a hlavní spoluautorka knihy : Dívčí tábor a jeho vedení.

Na obálce knihy v pravo je zachycena její podoba.

* 1917 © v listopadu 1977.

K O E D U K A C E M L Á D E Ž E

Velen

Koedukace mládeže ve školách i ve spolcích je dnes běžnou věcí. Vyvinula se proto že děvčata zastávají dnes stejná povolání jako muži a potřebují stejné vzdělání.

Jako professor na střední škole, jako starý skautský vůdce který vedl jak dívčí tak chlapeckou mládež, vím dobře, že jsou s tím potíže.

1. Nedá se popřít, že je rozdíl mezi myšlením chlapců a děvčat a podle toho se musí také učit. Chlapci mají lepší logický usudek, děvčata lepší pamět. Chlapci si pamatují jen to co pochopili, děvčata dovedou nabíflovat cokoliv. Tyto rozdíly nevymizely ani po tolika letech společných škol a paralelní výchově.

2. Hoši dospívají později nežli děvčata a to nejen pohlavně a tělesně, ale také psychicky. Ve smíšených třídách děvčata mají zdánlivě náskok a je těžko udržet rovnováhu.

3. Hoši mají větší obrazotvornost a schopnost abstraktního myšlení a více tvůrčí energie a schopnost vynalézat nové věci. Jsou více individuální a mají originelní nápady. Děvčata daleko rychleji napodobují a naučí se 'styl'.

4. Hoši jsou konservativnější a nepodlehají tolik přechodným 'modním' 'nápadům'. Mají větší 'výdrž' a když se do něčeho zakousnou déle při tom vydrží.

5. Hoši jsou iniciativnější a mají více smyslu pro dobrodružství, nebají se zkusit nové možnosti a riskovat nezdar. Děvčata jsou mnohem opatrnější a v době dospívání se zdají být více odpovědné a pozitivnější. Snílkové jsou hoši, ne děvčata, i když se na první pohled zdá, že je tomu naopak.

6. Hoši jsou družnější a mají více smyslu pro celek, to čemu se říká v angličtině 'esprit de corps'. Je to vl stně francouzsky. Děvčata jsou také družná, drží se v houfu, ale ten není tak pevně spjatý. Rozhodně jsou více egoistické.

Tyto rozdíly jsou při společné výchově jakousi potíží.

Mezi dospívající mládeží, jelikož děvčata dříve dospívají a proto jsou jaksi odpovědnější, snadno 'si to vezmou na povel' a chlapečci se jenom vezou. To je vidět jasně na středních školách. Děvčata to ve výchově neškodí, ale hoši tím trpí, protože cítí svoji inferioritu, která je přece jenom dočasná. Oni to brzy dohoní, ale nevyvinou svou pravou iniciativu a odpovědnost.

Daleko lépe pracují celky, kde v téže skupině jsou hoši o rok, či dva starší nežli děvčata takže je mezi nimi rovnováha.

Viděli jsme tedy, že je rozdíl mezi mládeží dívčí a chlapeckou, ale musíme si uvědomit, že také poslání v životě je pro ženy a muže rozdílné. Dnešní snada oddebatovat rozdíly je proti skutečnosti a proti zkušenosti i zdravému usudku. Každý máme ve společnosti svůj ukol a ten je rozdílný. Proto i ve výchově musí být určitý rozdíl. V posledních generacích jsme z děvčat vychovávali jakési repliky mužů a ono to nejde. Ženy a muži nemají nezi sebou soutěžit, ale doplňovat se. A k tomu musíme mlád ž vychovávat. Jelikož jsme to zanedbali, vidíme výsledek hlavně na dětech dnešní společnosti. Chybí výchova v rodině, protože ženy často nemají na děti čas, protože pracují, jednak, protože se společnost domnívá, že se děti mohou jaksi 'obrábět', jako kterýkoliv výrobek. Dnes si uvědomujeme stále více a víc, že se musí pěstovat, protože jsou to bytosti rostoucí a organické. Remeslu se může každý naučit, znalosti se mohou vuitst z knih, ale životní schopnosti se nedají nabíflvat. Ty se musí vypěstovat a k tomu je potřeba jednak pěstovat intelekt, tedy mozek, ale i cit. A na ten se zapomíná. Všeobecná stížnost je, že lidé jsou suroví, b zohlední myslí jenom na sebe, nemají úctu a pochopení pro požadavky druhého a tím méně pro jeho city.

Rozmazlené děti, které tyranizují své rodiče a okolí jsou dnes velice častým zjevem, skoro pravidlem. A stejné dospělí, kteří na všechno mají odpověď, 'co je mi po něm?' 'Já chci, Já mám rád, Já , Já , pojem My zmizel.

Skauting a skautství vůbec mají velice důležitý ukol právě dnes.

OSLAVA NARODENIN BADENA POWELLA V LOS ANGELES.

Od tej doby čo naši skauti založili skupinu IFOFSAG v Los Angeles, usporiadame oslavu narodenín zakladateľa skautingu na medzinárodnom podklade.

Tohto roku to boli poľskí skauti, ktorí nám prepožičali skautskú klubovnu a hlavným rečníkom bol anglický skaut, ktorý bol členom skaut.oddielu, ktorého vedúcim bol Baden Powell. Spomínal, ako ho Baden Powell učil stavať "pagodu" a litevská skautka nám pripomenula Lady Baden Powell, ktorú poznala ešte ako mladá skautka pri jej ceste do Anglie.

Potom nasledoval program jednotlivých skautských oddielov a vyše 2 hodinový program bol zakončený skupinou indianských skautov v originalných indianských krojoch, ktorá skupina predviedla niekoľko indianských tancov. Nemusím ani spomenúť, že táto skupina sa tešila najväčšej pozornosti.

Programu sa zúčastnili i americký skaut.funkcionári, ktorí boli programom tak nadchnutí, že nám navrhli, aby sme na budúci rok usporiadali oslavy BP pred americkými skautmi v ich oblasti. Možno, že sami vidia, že európsky skauting je lepší.

-fakir-

Richard O b e r r e i t e r EAGLE SCOUT.

"Riki" ako ho volajú američania, syn člena našej Old skautskej skupiny, bol odmenený najvyššou skautskou hodnosťou ktorú možno v americkom skautingu dosiahnuť. Takýto skaut nie len že musí byť prvotriedný skaut, ale musí mať špeciálne skúšky ako "Star skaut" a ako "Life skaut" a okrem toho musí mať 24 odboriek a tieto dosiahnuť, není najľahšia vec. Okrem toho musí byť aktívne činný nie len v skaut.oddieloch ale i v okolí v ktorom žije.

Riki mal to šťastie, že i jeho otec bol aktívne činný a tiež on bol vyznamenaný za jeho činnosť v americkom skautingu, ten samý večer ako Riki dostal jeho Eagle skaut, a možná, že je na tom niečo pravdy, že "jablko nepadá ďaleko od stromu" a že "jeden krát skaut, stále skaut". Skauti v Los Angeles gratulujú nie len Rikimu ale i jeho otcovi. Veď je jeden z nás.

-f-

UMĚLECKÁ VÝCHOVA či VÝCHOVA K UMĚNÍ

V e l e n

Všichni, kdo žijem v cizině a vidíme stále skauty jiných zemí a národů, pozorujeme, že jsou to dobří chlapi a děvčata, dokonalí táborníci, mají dobré nápady a jsou zruční, ale cosi jim chybí. To čemu říkají Francouzi 'Esprit' a my bychom to snad nazvali 'kultura'. Málokdo z nich na něco hraje, zpívají falešně, nedovedou držet takt, nepamatují se text písní a musí mít vždycky zpěvníky. Pochopitelně, že neznají noty a melodie si nepamatují. Jejich vystoupení u táboráků jsou třeba připravená, ale bez obrazovtornosti, bez elánu a švinu. Jejich totémy, či řezby jsou omalované a obtesané podle otřepaných vzorů, škrábat po paříže umí kde kdo, ale o Umění ani potuchy. To jsem Vás, či Nás, jednou zase vytáhnul, co ?

Cím je to. Inu u nás se to pěstovalo všechno od mládí v rodině, ve škole na návsi, a pak ve smečkách a v oddílech. Naši válečové, nebo vždycky někdo v oddíle byl dobrý hudebník, písal na flétnu, nebo alespoň foukal na harmoniku, od mládí dovedli chlapi a děvčata chodit v pochodů stejným krokem a tančit podle taktu. To jsme měli v krvi. Nezapomínejme, že již od Marie Terezie, když se u nás nařídila povinná návštěva škol / 1745/ každý učitel, či později učitelka, musil umět na nějaký ten nástroj hrát. A byly to obyčejně housle. V Anglii zavedli povinnou návštěvu školní teprve v r 18-60 a o hudbu se nikdo nestaral.

Nejlepší v tom byli mezi skauty Francouzi a pak, ovšem, národy slovan-ské, jako Poláci a Ukrajinci. Ti byli jako my alespoň v hudbě.

Nezapomínejme tedy, že je to kus naší národní kultury a že ji musíme pěstovat a dát dál. A proto, příležitost je všude. U táborášků, večer u kamen v táboře, po schůzkách a na srazech, na výletech a všude jinde Musíme dbát o to, aby to mělo úroveň, i když to bude trochu neumělé.

Nemohu, ovšem, zapomenout, že jsem malíř. Co s tím 'výtvarným uměním' budeme dělat. Věříme a kážeme, že skauti jsou dobří pozorovatelé. A to je podstata umění. Dnes se na to zapomíná a nechává se mládeži ve školách příliš mnoho 'improvisace' které se říká 'self expression' či vlastní imaginace. To je prostě podvod. Umělec musí mít imaginaci, ale také kázeň. Musí umět kreslit, vidět rozdíly, porovnávat velikosti a odhadovat úhly.

Mám jeden recept, vyzkoušený na sobě. Když mi bylo sedm let byl jsem v létě u babičky v Tuchoměřicích u Prahy a tam nás navštívil vzdálený příbuzný, mladý malíř, později slavný malíř polský Vlastimil Hofman. Viděl moje pokusy, povzbudivě pochválil a velkomyslně mi daroval svůj vlastní náčrtník, a musil jsem mu slíbit, že každý týden nakreslím alespoň pět náčrtnků. Nikdy jsem neporušil tento slib.

Začněte dnes, náčrtník asi tak veliký, abyste jej mohli nosit na výlety a tužku číslo 1 nebo 2 B . A ručím vám za to, že za pět let budete něco umět. Datujte ty kresby a každá nová musí být lepší nežli předešlá.

KAPATIRANG SCOUT NG PILIPINAS -FILIPÍNSKÍ SKAUTI.

Maloktorí vie, že filipínská skautská organizacia je druhá najväčšia skaut. organizacia na svete, s počtom vyše 1,700 000 skautov i napriek tomu, že rozloha je len asi 300,000 Km², teda priemerne 6 skautov na 1Km².

Skautská výchova je rozdielná od výchovy na ktorú sme my boli zvyklí. Ich výchova je úzko spiatá so školsko-výchovou a rodinnou výchovou a nie každý môže byť skaut. Ten, kto je skautom, musí byť vzorom ostatným.

Filipínské vlčatá su pripravované viacej na skautskú výchovu v skaut. oddieloch, ako zasvätené do tajomstva skautingu. Skautské tábory sú používané ako prostriedky k výchove samostatnosti a k spolupráci na komunálnych podnikoch. Každý skaut je povinný obrobiť pôdu okolo domu a skautské oddiele dostanú pridelené neobrobené polia, kde sadia ovocné stromy, ale hlavne gabi, cannote a cassava, a jednotlivé oddiele súťažia medzi sebou ktorý z nich bude mať väčšiu úrodu.

Zvláštnosťou sú skaut. oddiele, ktoré sa starajú o výchovu mládeže, ktorá nechodí do školy. Vychovávajú ich na letných táboroch, kde ich zaučujú poľnohospodárstvu.

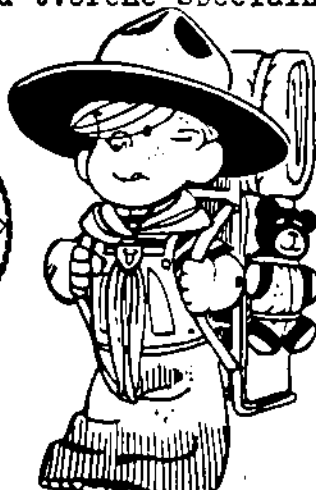
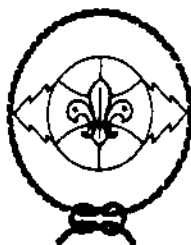
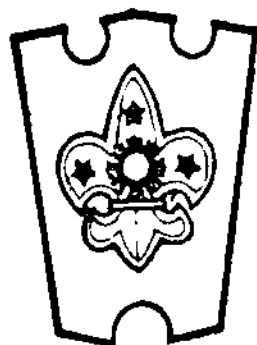
Zvláštnosťou sú tiež skaut. oddiele, ktoré úzko spolupracujú s Červeným krížom a v prípade živelnej katastrofy, tyto skauti sú letecky dopravovaní na miesta potreby.

Že filipínski skauti kladú hlavný dôraz na občanskú výchovu svedčí i skautské motto: Uč sa, aby si mohol zarábať, zarábaj, aby si mohol žiť a ži, aby si slúžil národu.

Skauti a skautky majú spoločné tábory a spoločný program, ale organizačne sú samostatné organizacie.

Vekove rozdelenie: Vlčatá, vek 8-11 rokov, skauti, vek 11-17½ rokov a z tejto skupiny sú tvorené špeciálne skaut. oddiele.

- v. B. -

Zpráva o "Lyžiarskom tábore Belalp 1977 - 78."

Tábor bol organizovaný na 9 dní od 25. decembra 1977 do 2. januára 1978, s možnosťou predĺženia do 7. januára 1978. Prípravná skupina prišla už 23. decembra a strávila tu Štedrý večer, s vianočným stromčekom a smaženým kaprom.

Vedenie tábora : Vlk + Hurikán + Mára + Honza + Věra + Vrně, ktorý bol súčasne táborovým lekárom

Lyžiarsky inštruktori: Katka, Ludek, Blesk, Profesor, Hurikan, Vlk

Počet účastníkov: na 9 dní: 46 , na 14 dní: 22, 7 z prihlásených neprišli, Na 3 dni prišli Vladka, Lvica a David.

Z rodičov nás krátko navštívili Špendlíci, Salabovi a Voráčkovi.

Taktiež na "chvíľkové návštevy" sme medzi nami vítali br. Cipu a jeho milú rodinu.

Tohoročný tábor bol postihnutý prvou zlomenou nohou: 27. decembra pre zlyhanie poisťného viazania, utrpela úraz Straka. Vďaka záchrannej službe bola ihneď prevezená do nemocnice v Brigu, odkiaľ si ju rodičia odviezli domov. Vírové onemocnění napadlo asi 45% účastníkov, z čoho asi 13 detí bolo 1-2 dni, 6 detí 3 dni, 2 deti 4 dni a 2 deti viac ako 4 dni nemocných. Bolo potrebné zakúpiť lieky za 200.- sFr.

Snehové pomery a počasie bolo celkovo dobré a plán lyžovania bol splnený na 100 %. Zkúšku "Skaut Lyžiar" urobilo 7 účastníkov.

Spoločným úsilím činovníkov a účastníkov boli večery obohatené o odbornú skautskú výuku a o pestrý zábavný program. Okrem prednášok pre odborné zručnosti, venovali sme sa materinskej reči a národným tancom.

Výsledkom spoločnej práce bolo dosiahnutie:

6 odborných zručností z prvej pomoci

2 odborné zručnosti besedník

1 odborná zručnosť rodná reč

10 odborná zručnosť tanečník (národné tance)

Vďaka vyslovujem Honze, Máme a Hurikánovi, ktorí venovali veľa námahy, času a úsilia príprave pre nákup potravín a zostaveniu jedálneho lístku, takže stravovanie prebiehalo hladko a kuchyňa bola výborná.

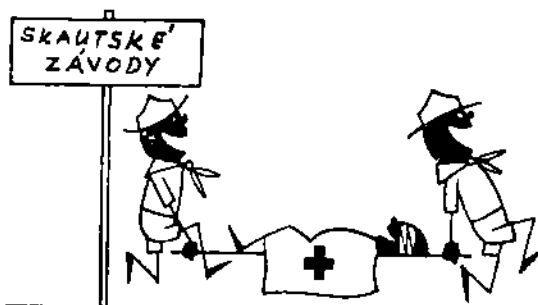
Zápornou stránkou táborového života sa mi javí rozdielny názor na sebakázeň a disciplínu medzi činovníkmi a mládežou od 14 rokov vyššie. Ti mladí považujú denný program, najmä večerný klud a povinnosť spať, ako súčasť kondície pre denný lyžiarsky program, za obmedzovanie slobody, pri čom vrcholí ich negatívne chápanie táborového života vo vysokej neukáznenosti. Príčinu vidím v nedostatočnej práci behom roka v klubovni. Zvlášť pre toto konštatovanie a tiež pre môj zdravotný stav, vzdávam sa ďalšej spolupráce na takýchto podujatiach a viacej nebudem organizovať zimný lyžiarsky tábor.

Za oddiel Bern:

Vlk

Zollikofen, dňa 15. januára 1978

Stel

LETNÍ TÁBORY '78 (Evropa)

Již počátkem tohoto roku rozběhly se v našich oddílech v Německu, Švýcarsku a Holandsku přípravné práce pro letošní letní tábory. Irůzkumné hlídky činovníků se rozjely do nejkrásnějších oblastí vhodných pro táboření, bylo třeba korespondovat a telefonovat, obhlédnout terén a zajistit dříví, zásobování i navázat osobní styky s „domorodci“. Tak již nyní, v březnu, na prahu jara 1978 možno si upřesnit, kde naše skautské oddíly letos o prázdninách budou tábořit.

Oddíl "Německo-Sever", který sdružuje naše skauty a skautky z Hannovera, Vestfálska a Porýní pořádá svůj tábor v době od 29.7. do 13.8.78 na pokraji lesnatého pohoří Sauerland, nedaleko města Korbachu. Tábor nese jméno "SEVERKA IV" a povede jej br. Igor.

Oddíl "Německo-Střed" / skautská mládež z Pfungstadtu, Darmstadtu, Frankfurtu a okolí / táboří od 22.7. do 12.8. pod vedením br. Pavla v lesích Odenwaldu.

Oddíly "Německo-Jih" - sdružené ve středisku "Svojsík" / Mnichov a okolí, Řezno / organizují tábor VELEN III od 30.7. do 19.8. Vedení střediska uvažuje o prodloužení tábora na čtýř týdnů - do 26.8. Místo : Bavorský Les. Pro starší skauty a rovery se připravuje putovní tábor po bavorské Šumavě. Vedení : br. Balů a Ivo

Holandská oblast čs. exilového skautingu se rozhodla tábořit letos ve Švýcarsku, a to v alpském podhůří u Sankt Gallen v době od 23.7. do 12.8. / tábořiště a chata "Heim Tobel" ve Speicherschwendli. Tábor povedou bratři Jura a Běda.

Švýcarská oblast hlásí tábor "Válenda II" od 9. do 29.7. v divočině údolí Horního Rýna. Pořádajícím oddílem je curyšská dvojka a Medvědi Skt. Gallen. Vedou br. Asinus a sestra Šrámek.

I. oddíl Baden ve Švýcarsku uvažuje o tábořišti buď v Engadinu nebo v Dolomitech, termín dosud nebyl stanoven. Vedení převzal br. Rorýs. Nově se vytvořivší oddíl v Karlsruhe / Německo / bude tábořit společně se švýcarským oddílem z Bernu na tradičním našem tábořišti v Glattu v Černém lese - v malebném údolí, kde se od r. 1972 pořádaly naše tábory.

Maugli.

Zimní tábor "IGLÚ"

Chlapci a děvčata z jihoněmec. skautského střediska "SVOJSÍK" se sešli o vánočních prázdninách na zimním táboře v Bavorském lese. Tábor nazvali "IGLÚ", konal se však nikoli ve sněhových eskymáckých chýších / sněhu bylo zpočátku velmi málo ! / nýbrž v útulné chalupě na kraji lesa. Tábor vedl rover br. Flíček, účastník Nordjambu 1975. Nálada - i když venku zuřil zpočátku blizzard - byla výborná a program velmi zajímavý : skautské hry v zasněžených lesích, odlévání stop, noční poplach, stavba iglú, večerní dýchánky u kamen se zpěvem. Nechyběla ani střelba rachejtli k oslavě Nového roku. - Tábor se konal od 29.12. do 6.1.

- gli

Jur. Naluk Ukradená velbloudice.

Z textu v krasopisné divadle

zertovná sešla k laborovému ubní nebo do klubovny před čí po výkladu a tom, že skaut je doby pozorovatel a správně uzavře. S tímto úvodem možná zakráčí i před obecenstvem

OSORY. — mali černáci, Ali, Kabir a Tibaú, Velbloudář, Kadí, arabský sudek. Kroje viz na obrázku.

VYSTUP 1.

Na tržišti egyptského městka přichází tu a tam si hoši. Měe poslouchá zvěstia na je- jstí, kde probíhá úlopní boučekud nazýváno (viz obrá- zek)

ALI (k ostatním): Tak už je- jstí ede? SÍdva Allah-á, i jeho proroku Mohamedovi, ale mám strach. Což když trváj se se nacpál a byl jen má- máním kejžanu, zlého ducha puka?

KADÍ: Pamatujš si učitel, co ti drah ve svu psikání? Za tu dojdeme sdavy a štání, budeme li mít otvorený očí!

TIBAÚ: Při hrubě prorokové, ano! Vidím a ušlím ruzký hlau ducha, jako by to nymt byl!

VYSTUP 2.

Ze strany ovse se klení a vzru- šený hlas velbloudáře, který chvatně vyjde na scénu. Je přehly, rozvřeně posunkuje a zvedá ruce k nebi.

VELBLOUDÁŘ: Allah ukbar! V všech v obalujících dábli! Ó, bída gamali, ó mo bílá velbloudice! Ó, el-akam ga- mali, ó, má najl-piš velblou- dice! Ó, ja ubohý, já ne- šťastný!

ALI: Proč ten blazen tak vy- vřítí! Neai posadlý?

KABIR: Mít radý, nebo se na nsa vrhne!

TIBAÚ: Už je pozdí — tady ho máte!

VELBLOUDÁŘ: Ó, dobř lidé, pomněte mi! Praditel! Ne- užte jate naholou na jsi páika z májch velbloudů? Krámo, hlau vnašenou a mlou vel- bloudici!

ALI: Velbloudici a jedním okem, které vypadaly vše- chny přední zuby!

VELBLOUDÁŘ: Allah je ve- líký — ano, tu ...

KABIR: Neala snad na jed- nom bahu pytel se zrním a na druhem sudek a medem?

VELBLOUDÁŘ: Allah akbar! Neala, nesla!

TIBAÚ: Na Ašbetě ardlia sta- rá jate, no?

VELBLOUDÁŘ: Ano, moja títika Mohamed budí! po- chvála. Kde jate ji vidít!

ALI, KABIR a TIBAÚ (sou- časně): Vábre jate ji na- vidít!

VELBLOUDÁŘ (všedí): „Prve nechápavě, pak se ho omeči přehly bráv): Ó, vy proháni černí ničedmovi! Tisla kejžan na vás i a jejích pekelnými buběkami! Vy jate mou vel- bloudici ubít! Vy jate mi ji ukradli! Já vás ... (vrhá se na hochy, kteří se brání).

(Zmatek, bluk.)

VYSTUP 3.

KADÍ (přichází důstojně a je pohoršen výřzností). Di a di! Co to je! (Klepe jednoho po druhém hláku.)

HOSI (zavceiaj) pračky a oto- ři se ke Kadimu. Patm vo- laji překotně): My jame ... Ou ana tady ... My za ta umásema ...

VELBLOUDÁŘ: ... ukradli mi velbloudici ...

KADÍ (zjedná si klid hláku a pak zvolna, důstojně, hrde- nim hlasem): *Qualém i-ahma- qa st šhi, wa kizánu i-raqih ji qaliki* — Jen bídaru má ará zrite na jazyku. Moudrý má jazyk ve svém srdci! Mluvíte druh po druhu, aby mě důstojně vši nebyly urd- ženy!

VELBLOUDÁŘ: Ó, veliký a moudrý Kadí, má soudě Allahim významnaný Tihle tiš hlau černáci mi vypra- sovali, že velbloudice, které se mi zratla, byla jednooká, nemla přední zuby, neala obli a mlá a že na ni sedela moji títika — a když jsem se jech ptal, kde velbloudici viděti, zapichli se. Buť ji mámi ukradli nebo napomá- kají sladijám a proto pravím a tvoji spravedlnosti!

KADÍ: Hm, hm! Věe je vědání — Nuže, máli synové, co vy na to odpovíte!

ALI: Ó, otče moudrosti, jame nevinní! Když jame šli pa- ataze k místu, spatřili jame, že tu a tam byla trica opa- sena. A na strize spatřili jame stopy velbloudce. Vi- děli jame tati, že tu šlo před vámi tať zřve

KADÍ: Velmi dobře, máj syn! (poklepává mu hláku na rameno).

KABIR: Trava však byla opa- sena jen po pravé straně cesty a chumče trávy byly jen velmi špatně ukoná- sány. Hyl tedy velbloud na le- dko alpy a zryhlý mu přední zuby. Jinak by byl trávu jen tak neschal!

KADÍ: Studíte moudrosti! Tvo tráva se vyhled v máj sluch! Pokračujte, pokračujte!

TIBAÚ: Pst! aannimim zhor- níkem zvlá ubílo. Vidli jame stopy jaha tla, vyta- čnou v trávu

ALI: Na jedné straně stopy ardlí voj much, na druhé straně ardlí se ptaci, že šli tu zobali jate. Z toho jame soudili, že velbloudce mlá na jedné straně ubílo ští, na druhé straně v mlá. Když mlchla, směk a pytl se trochu pouhla a šel je- jich ubílo pět na zmi.

KADÍ: Ó, mohlá di, a všek- ní prava! Ziba líla sláel tašou moudrosti! Dikom- deče ova šel, máj prateř!

KABIR: A pak jame tu na- lezi i stopy malé nohy — patřel šel nebo dítěti. Bula to rák staré žen — nalzi jame stopy hole, a už se opi- vala. Sealoupila asi a vel- blouda, aby pohavla trochu štím, unavným cestou.

TIBAÚ: A tak jame mohli všechu vědít, co jame z do- brého arde tomata velblou- darc, jmuž Allah avit roz- um, řekl, až jame velbloudci nábe urdlíli. Mluví jame pravdu a spoliháme na tečj moudrý výrok.

KADÍ: Nuže, co tomu říkáš, muš?

VELBLOUDÁŘ: Boží záranky! Jsem z toho jelen. Měj se mnou šitováni, Kadí a vy, šerá mudrci, odpuste sta- rému muži.

KADÍ: Allah zapomněl na tebi, poe rozhláel mo- droty a proto buď ti pramané. Nyni šel k fikorniku a vy hrděj stopy ardlí velblou- ci tetečku. Šarad í domá- k eide A, vy jolrari se k ho- chům) Hyl jate mi pašim bužim řízením.

(Velbloudář odkluče Kadí pak a důležitými posunků aro- maždí hochy kolem sebe na kraji jevišťa nebo v papředi láborovho obě. Pak sáhne pod pláň a vytáhne tři peně, jeť rožina na ústí.)

KADÍ: Už ulouha jame pomě- řit na to zřidit a máj mo- měřč pohli, jeť by čest duresháctou pšila na klau. Nemel jame val, duka l- chod- ních lali. Nyni jate na vy. Čerče a mac slouží!

ALI: Jaka policie?

KADIR: Jaka ramna spru- velnosti?

TIBAÚ: Jako zidit-á nepo- rosti?

KADÍ: Ano, jaka caselna vo- davei a eč rožinai stráž- jara!

HOSI: V. lvi radí!

ALI: A jakou budme mít uniformu?

KABIR: Turban a kizit- kani!

TIBAÚ: Rikauka se stupery?

ALI: Čerč s čerčejm lemu- řavím?

KADÍ: Uniforma tak krámo, aby se roznala veš moudroz- li. Zde včmíte každý dukit a tečer prydje v pláť ští a před mě oca. (Hlavičiou po- níse, hlaží mu ruce. Kadí odchází)

TIBAÚ: Nuže, neřikal jsem vdm, že on byl pravdič! Za dojdeme štáti, budeme li mít otvorený oči?

ALI: Allah je velký. On ml- mánuje ty, kdoš doveden už- vati jaha dar.

KABIR: Pojdme a ušijme va- včej dar, jeť nam postyřl za štědré ruky moudřika Kadika.

(Konec.)

